

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר
זה יתנו – ה'תשל"ו

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ תשא, חיי אדר ראשון, ה'תשע"ו

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה (ופרצת)

שנת הקהל

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה„צמח צדק”

פתח דבר

לקראת ש"פ תשא, ח"י אדר-ראשון הבעל"ט — הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה זה יתנו גו' שנאמר בהתוועדות ליל אדר"ח אדר-שני, ה'תשל"ו, הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתב (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

פורים קטן, ה'תשע"ו (ופרצת),

שנת הקהל

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה"צמח צדק"

ברוקלין, נ"י.

©

Published and Copyright 2016 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5776 • 2016

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

תוכן המאמר

פירוש הפרדס במחצית השקל – שקאי על הו' שבצורת אות א', שמחלק בין שני היודי"ן.

באות אל"ף, ראש כל האותיות, נרמז כללות ענין ההמשכה וההשפעה: הצמצום דיו"ד העליון לצורך ההשפעה למטה, ולאח"ז ההמשכה מלמעלה למטה ע"י הוא"ו, ולאח"ז היו"ד התחתון, שמורה על צמצום נוסף לצורך ההמשכה למטה מזה, והוא בציור יו"ד הפוכה, להורות על ההעלאה מלמטה למעלה (אור חוזר).

ועז"ז, "זה יתנו מחצית השקל" – שההמשכה מלמעלה למטה (ו') פועלת העלאת היו"ד התחתון, שהו"ע הרצוא והעלאת כל עשר כחות הנפש (עשר גרה), ולאח"ז גם השוב, לעשות לו ית' דירה בתחתונים. וזהו, "לכפר על נפשותיכם" – בנוגע לירידת הנשמה מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, שכיון שדוקא עי"ז נשלמת הכוונה דדירה בתחתונים, נשלמת גם תכלית הירידה לצורך עלי' לדרגא נעלית יותר מכמו שהיתה קודם הירידה.

ע"י נתינת מחצית השקל, עשר גרה, שהו"ע אתעדל"ת שבאה לאחרי האתעדל"ע (יו"ד העליון) – נמשכת אתעדל"ע שבאה ע"י אתעדל"ת, ועד לאתעדל"ע הג' ששריא באתר שלים. וכיון שגם זה נכלל בעבודת האדם, לכן נזכר גם הענין ד,עשרים גרה", ו"שקל הקודש".

השייכות דכל הנ"ל לענין הקרבנות (שבאים ממחצית השקל) – נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני – המשכה והעלאה כו', שעל ידם נשלמת הכוונה דדירה בתחתונים.

בס"ד. יום ב' פ' פקודי, ליל אדר"ח אדר"שני, ה'תשל"ז

(הנחה בלתי מוגה)

זה יתנו גו' מחצית השקל בשקל הקודש (ואח"כ מבאר בפרטיות יותר) עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה להוי"ו, ומסיים² לכפר על נפשותיכם. ומבואר בפרש"י שרמז להם כאן ג' תרומות, אחת כו', והשנית כו' לקנות מהן קרבנות צבור³ של כל שנה ושנה וכו', והיינו, שנוסף על נתינת מחצית השקל בפעם הראשונה (בזמן משה), הנה בזמן שביהמ"ק הי' קיים, היו משמיעין כו' באחד באדר בכל שנה ושנה⁴, כמבואר בירושלמי⁵ ובמפרשי המשניות, שכיון שמר"ח ניסן, שאז מתחילה שנה חדשה, צריך להביא קרבנות מתרומה חדשה, לכן משמיעין (ויתירה מזה: מכריזין) על השקלים שלושים יום לפני⁶ [ומזה מובן, שהכוונה באחד באדר כאן היא דוקא לאדר שני, הסמוך לניסן (אע"פ שבכמה ענינים יש חילוקי דעות אם העיקר הוא אדר ראשון או אדר שני)⁶, שהרי הטעם משמיעין על השקלים הוא לצורך הקרבת הקרבנות בר"ח ניסן]. וכן לאחר זמן הבית, הנה מידי שנה בשנה ישנו הענין דמחצית השקל, כמנהג ישראל⁷ שלפני פורים נותנים מחצית השקל זכר למצוה זו (נוסף על החיוב הכללי שמחוייב כל אחד מישראל במצות הצדקה במשך השנה, עכ"פ מחצית השקל, כמבואר בשו"ע הלכות צדקה⁸). וידוע דיוק רבותינו נשיאינו בזה⁹, מהו אריכות הדיבור שבכתוב, דלכאורה הי' הכתוב יכול לומר לכתחילה זה יתנו עשר גרה, ומהו אומרו מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל, שיש במשמעותו ב' ענינים, שצ"ל הן מחצית השקל, והן מחצית מעשרים גרה. וגם¹⁰, למה חוזר וכופל מחצית

(8) יו"ד סרמ"ט ס"ב (מב"ב ט, א). ושם:
 "שלישית השקל". וראה ריטב"א ב"ב שם
 ד"שלישית השקל" היינו מחצית השקל. וראה
 גם רמב"ן תשא שם.
 (9) ראה רד"ה כי תשא תרנ"ח (סה"מ
 תרנ"ח ע' קמו). רד"ה זה יתנו תרע"ה (המשך
 תער"ב ח"ב ע' תתסג). ועוד.
 (10) ראה אוה"ת תשא ח"ח ס"ע ג'צו.
 רד"ה כי תשא תרס"ה (סה"מ תרס"ה ע'
 קפט), פר"ת (סה"מ פר"ת ע' רסג). ועוד.

(1) תשא ל, יג.
 (2) שם, טו.
 (3) כולל גם עבור בדיק הבית וכמה ענינים
 במשכן וביהמ"ק (ראה רמב"ן שם, יב).
 (4) שקלים פ"א מ"א (ובפיה"מ להרמב"ם,
 רע"ב, קה"ע, ריבב"ן, ועוד).
 (5) שקלים שם ה"א.
 (6) ראה נדרים סג, סע"א.
 (7) רמ"א אר"ח ר"ס תרצד.

השקל תרומה להוי', לאחרי שכבר אמר מחצית השקל גוי' עשרים גרה השקל. וגם מהו הענין שמסיים לכפר על נפשותיכם.

ב) וידוע הביאור בזה בד"ה זה יתנו באור התורה להצ"צ¹¹ (וכן משמע בביאור ענין מחצית השקל בביאורי הזהר¹² ובדרושי רבינו הזקן¹³), שמביא דברי הפרדס¹⁴ בפירוש מחצית השקל (נוסף על הפירוש הפשוט שהוא מחצית של השקל, מחצית מעשרים גרה), וז"ל: נודע כי עשרים גרה השקל שיעור שני יודי"ן, ו' באמצעיתו, ולכן נק' מחצית השקל, להראות שהוא באמצע השני יודי"ן שהוא שקל, וסימנך א יו"ד בראשו ויו"ד בסוף ו' באמצע (עכ"ל). והיינו, שמחצית השקל פירושו שמחלק (חוצה) את השקל, שזהו הוא"ו (שבין שני היודי"ן) שמחלק את היו"ד העליון מהיו"ד התחתון. ולכאורה אינו מובן, איך אפשר לתווך ולצרף פירוש זה עם הפירוש הפשוט שמחצית השקל הוא העשר גרה, ויתירה מזה, איך שייך לומר על הוא"ו שנותנים אותו תרומה להוי', הרי נותנים עשר גרה או מחצית השקל, אבל עכ"פ לא ענין של וא"ו.

ג) ויובן בהקדם הביאור בדברי הפרדס (כפי שנתבאר ע"י רבותינו נשיאינו¹¹) "וסימנך א". דהנה, אות אל"ף היא תחילת כל אותיות האל"ף ביי"ת, שהם הכלים לכללות ענין ההמשכות מלמעלה שנעשים על ידם, שלכן נקראו בשם אותיות, מלשון אתא בוקר¹⁵, שעל ידם נעשית השפעת והמשכת האור מלמעלה למטה. וכיון שראש כל האותיות הוא אל"ף, הרי מובן, שיש בו רמז כללי על כללות ענין ההמשכה וההשפעה. וזהו גם מ"ש¹⁶ ונוצר חסד לאלפים, שאור החסד (שענינו המשכה והשפעה) בא בצורת האלף דוקא, והיינו כי כל אלף מורה על העתיד כו'¹⁷. וענין זה נרמז גם בפרטי הציור של אות אל"ף (כמ"ש רבינו הזקן בשער היחוד והאמונה¹⁸ שציור האות מורה על אופן ההמשכה שנעשית על ידה), שיש בו יו"ד למעלה, ולאח"ו וא"ו באמצע, ולאח"ו היו"ד שלמטה — שכן הוא כללות ענין ההמשכה מלמעלה,

15) ישעי' כא, יב. תו"א מקץ מב, ב.
לקו"ת שה"ש לג, ג. ובכ"מ.
16) תשא לד, ז. וראה תו"א יתרו סט, ג.
— הובא באוה"ת שם.
17) ראה אוה"ת שם בנוגע לשם "אהי",
שענינו אנא זמין לאתגלאה ועדיין לא נתגלה
כו'. וראה לקמן הערה 28.
18) ספי"א. פי"ב בהגהה.

11) אוה"ת תשא ע' א'תתיקב.
12) לאדמו"ר האמצעי (קיב, א ואילך),
ולאדמו"ר הצ"צ (ח"ב ע' תתכט ואילך).
13) מאמרי אדמו"ר הזקן הנחות הר"פ
ז"ל ס"ע לב ואילך.
14) שער כג (שער ערכי הכינויים) ערך
מחצית השקל.

דכיון שהמעלה הוא שלא בערך לגבי כל סדר ההשתלשלות, לכן ראשית ההמשכה היא באופן של צמצום בהעליון, ועד לצמצום ביותר, שלכן נרמז באות יו"ד שהיא נקודה. ולאח"ז בא ווא"ו, שצורתו, קו מלמעלה למטה, מורה על ענין ההמשכה, שמתחיל למעלה ונמשך למטה. ולאח"ז בא יו"ד התחתון, כי, תכלית הכוונה בהמשכה למטה היא שלאח"ז יהי בה צמצום שמזה תבוא המשכה חדשה למטה הימנו, ולכן נרמז גם המטה בצירור של אות יו"ד, להורות על הצמצום שנעשה התחלה להמשכה והשפעה חדשה שבאה לאחרי ההמשכה וההשפעה הראשונה.

ועוד ביאור בענין יו"ד התחתון, ובהקדים, שכללות ענין ההמשכה מלמעלה למטה הוא כדי לפעול בהמטה שינוי, ועד לאופן שנעשה היפך טבעו, והיינו, שתמורת זה שענינו של המטה הוא שרוצה להשאר בבחי' מטה, הנה ההמשכה מלמעלה למטה משנה אותו עד שרוצה לעלות למעלה. וענין זה נרמז בצירור היו"ד התחתון שבאות אל"ף, שהוא כמו יו"ד הפוכה, והיינו, שהיו"ד הוא באופן שעומד בתנועה של עלי' מלמטה למעלה. וכפי שמציין הפרדס (לאחרי שמבאר שמחצית השקל הוא הו' שבאמצע השני יודי"ן שבאות א') שכבר ביאר ענין זה בשערים שלפנ"ז (בשער עשר ולא תשע¹⁹), ומובא במאמר¹¹, ששם פי' שב' היודי"ן של האלף הם ע"ס (שהרי יו"ד מספרו עשר) מלמעלמ"ט וע"ס מלמטלמ"ע, ולכן היו"ד התחתונה דהאלף היא הפוכה, כי זהו אור חוזר.

ועפ"ז יובן איך אפשר לומר "זה יתנו" על האות וא"ו שמחלק בין יו"ד העליון ליו"ד התחתון (מחצית השקל לפי הפרדס), אע"פ שלכאורה נתינת מחצית השקל היא העשר גרה — כי, נתינת העשר גרה היא ע"י ענין האות וא"ו שמחלק וממשיך היו"ד העליון מלמעלה למטה, ועי"ז פועל על המטה (יו"ד התחתון) שיהי' בתנועה של עלי' מלמטה למעלה (יו"ד הפוכה), ובלשון הפרדס: ע"ס מלמטלמ"ע.

ד) וביאור הענין בעבודת האדם, דהנה, הירידה שלא בערך שבכללות ענין סדר השתלשלות (שלכן צ"ל הצמצום דיו"ד הראשון, כנ"ל), קשורה גם עם כללות ענין ירידת הנשמה בגוף מאיגרא רמה לבריא עמיקתא²⁰ (בדוגמת הירידה שבכללות ענין סדר השתלשלות), כי, בראשית, בשביל ישראל שנקראו ראשית, ברא אלקים את השמים ואת

(20) לשון חז"ל חגיגה ה, ב.

(19) שער א פ"ו.

הארץ²¹, והיינו, שבריאת שמים וארץ, שנוסף על שמים וארץ גשמיים דלמטה, כפשטות הענין, הרי מבואר בזהר²² שכולל גם כל סדר ההשתלשלות, ועד לכל העשר ספירות (שזהו ענין ההשתלשלות כפי שהוא באלקות), הנה כל זה הוא בשביל ישראל שנקראו ראשית. וענין זה קשור גם עם התורה, שהרי הענין דבראשית הוא גם בשביל התורה שנקראת ראשית²¹, והיינו, שע"י לימוד התורה, ובאופן שהלימוד מביא לידי מעשה²³, שזהו כללות ענין עבודת האדם, נשלמת כוונת הבריאה, לעשות לו ית' דירה בתחתונים²⁴.

וכל זה מרומז באות וא"ו (שבציור האל"ף) דמחצית (שמחלק את) השקל (ב' היודי"ן שבאל"ף), שצורתו מורה על המשכה מלמעלה למטה (לאחרי הקדמת הצמצום דיו"ד העליון), והיינו, שהמשכה מהיו"ד העליון היא לא רק באופן שנמשך למטה, אלא עוד זאת, שהמטה גופא נעשה בציור של יו"ד, שמורה על צמצום חדש כדי שתוכל להיות ממנו המשכה חדשה למטה הימנו, עד לתחתון שאין למטה הימנו. והמשכה זו פועלת ביטול בהמטה (התחתון, בירא עמיקתא), וע"י הביטול שלו ה"ה מקבל את המשכה מלמעלה, ובאופן שחודרת ופועלת בו ענין חדש — שיהי' באופן של אור חוזר, שזהו ענין ותנועת הרצוא והתשוקה לעלות מלמטה למעלה, שמרומז ביו"ד התחתון שצורתו הפוכה, שעשר הספירות, שהם עשר כחות נפשו, הם בתנועה של רצוא ועלי' מלמטה למעלה. ויתירה מזה, שלאח"ז תהי' תנועת השוב, לעשות לו ית' דירה בתחתונים²⁵.

ועז"נ לכפר על נפשותיכם, שענין זה הוא בנוגע לכללות ירידת הנשמה מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, דכיון שדוקא ע"י ירידה זו נשלמת

בנוגע להתהוות מציאותו של התחתון, אלא גם (ובעיקר) בנוגע לכוונת התהוותו — שע"י עבודת האדם תהי' דירה לו ית' בתחתונים. ועפ"ז יומתק יותר הביאור במ"ש "זה יתנו" לפי הפרדס שמחצית השקל הוא האות ו' שמחלק בין יו"ד העליון ליו"ד התחתון — שנוסף לכך שנתינת העשר גרה היא ע"י ענין האות ו' שמחלק וממשיך כו' (כנ"ל סוס"ג), הנה בנתינת העשר גרה גופא יש גם ענין ההמשכה מלמעלה למטה (תנועת השוב), שמרומזת בציור האות ו' (המור"ק).

21 בראשית א, א ובפרש"י.
 22 ח"א רנו, ב. וראה אוה"ת בראשית תפז, סע"ב ואילך. ד"ה בראשית תרנ"א (סה"מ תרנ"א ע' פט ואילך).
 23 ב"ק יז, א.
 24 ראה נתחומא בחוקותי ג. נשא טז. ב"ר ספ"ג. במדב"ר פ"ג, ו. תניא רפ"ו. ובכ"מ.
 25 אולי הכוונה, שענין השוב (המשכה מלמעלה למטה) נכלל בפי' הא' שביו"ד התחתון, שרומז על המשכה החדשה עד לתחתון שאין למטה הימנו, שהיא לא רק

הכוונה להיות לו ית' דירה בתחתונים, כמבואר בתניא²⁶ שבכל העולמות היתה רק ירידה מאור פניו ית', ואילו תכלית ושלמות הכוונה נפעלת דוקא בעולם התחתון שאין תחתון למטה הימנו, הנה עי"ז נשלמת גם התכלית דירידת הנשמה למטה (לכפר על נפשותיכם), שהיא צורך עלי', שמתעלה למקום ודרגא נעלים יותר מהמקום ודרגא שמשם היתה הירידה.

(ה) **ועפ"ז** יש לבאר גם מ"ש (זה יתנו גו' מחצית השקל) בשקל הקודש עשרים גרה, והיינו, שאע"פ שהנתינה (זה יתנו) היא רק מחצית השקל, מ"מ, נזכר בענין זה גופא שנתינה זו קשורה עם שקל הקודש, וגם עם עשרים גרה, אע"פ שנותן רק מחצית שקל הקודש, ורק עשר גרה. והענין בזה, דהנה, מבואר בארוכה בדרושי מחצית השקל²⁷, שאע"פ שהוא נותן רק עשר גרה, ובהדגשה שיודע שזהו רק מחצית השקל, הרי כיון שהנתינה שלו היא באופן שעושה בשלימות כל מה שביכלתו לעשות, עד מקום שידו מגעת, שלכן נותן עשר גרה (אלא שיודע שלאחרי כל מה שהוא נותן, הרי זה רק מחצית), הנה עי"ז ה"ה פועל שיהי' שקל הקודש בשלימותו. ובנוסח המאמר הנ"ל²⁸, שע"י כללות העבודה דזה יתנו מלמטלמ"ע, ליקח העשר גרה שלו, שהם עשר כחות הנפש, ולעשותם תרומה להוי', שזוהי אתערותא דלתתא שבאה ע"י האתערותא דלעילא שלפנ"ז [שענינה בציוור אות אלף הוא היו"ד העליון, שעל ידו נעשה היו"ד התחתון בציוור יו"ד הפוכה, שהו"ע הע"ס מלמטלמ"ע, שיש בהם המעלה דאור חוזר] — הנה עי"ז ה"ה פועל גם האתערותא דלעילא²⁸ שבאה ע"י אתערותא דלתתא, ועד שפועל האתערותא דלעילא שעלי' נאמר²⁹ שקוב"ה לא שריא אלא באתר שלים, שהיא למעלה ממקום שבו יכולה להגיע אתעדל"ת באופן של כלי לאור³⁰. וע"פ המבואר בכ"מ בנוגע לאתעדל"ע, שאע"פ שנקראת אתערותא דלעילא, הנה כיון שבאה ע"י אתעדל"ת, הרי זה נחשב לענין שבא ע"י עבודתו, ויתירה מזה, אפילו האתעדל"ע שבאה מצד זה שקוב"ה לא שריא אלא באתר שלים (אתעדל"ע הג'), שהיא למעלה מאתעדל"ע הבא ע"י

(26) פל"ו.

(27) ראה תו"א הוספות קיב, סע"ג.

(28) אולי הכוונה שענין האתעדל"ע נרמז בכללות האות אל"ף (נוסף על פרטי הענינים שבציוור האל"ף, ב' יודי"ן ובאמצע ו'), שמורה על העתיד, כנ"ל ס"ג (המו"ל).

(29) ראה זח"צ ג, ב.

(30) אולי הכוונה, שב' הדרגות באתעדל"ע הם כנגד ב' הענינים ד"עשרים גרה" ו"שקל הקודש": האתעדל"ע שבאה ע"י האתעדל"ת הו"ע מחצית השקל (עשר גרה) שלמעלה, שהיא בערך האתעדל"ת (עשר גרה שלמטה); והאתעדל"ע שאינה בערך אל האתעדל"ת ומובדלת ממנה הו"ע "שקל הקודש" (המו"ל).

אתעדל"ת, כמבואר בארוכה בלקו"ת שה"ש³¹), נחשבת גם היא בכלל עבודת האדם, נמצא, שעבודתו בנתינת מחצית השקל שע"ז מתאחד עם מחצית השקל שלמעלה, ונעשים ביחד שקל הקודש שלם, היא באופן שנחשב שיש לו חלק ועד שנעשה בעה"ב על כל שקל הקודש.

ו) והנה כיון שממחצית השקל הקריבו קרבנות כל השנה כולה, הרי מובן שכל האמור לעיל בענין מחצית השקל הוא גם בענין הקרבנות. והענין בזה, דהנה, ענין הקרבנות הוא ריח ניחוח להוי"ז³², נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני³³, והיינו, שתחילה ישנה המשכת רצון העליון שנמשך ונרגש למטה, ועי"ז שאמרתי ולכן נעשה רצוני, באופן של עשי' למטה, הרי זה פועל נח"ר למעלה (העלאה מלמטה למעלה). והרי נחת הוא גם מלשון³⁴ חות דרגא³⁵, והיינו, שנעשית המשכה מלמעלה למטה ממקום נעלה יותר מענין הרצון שעליו נאמר שאמרתי ונעשה רצוני (בדוגמת המבואר לעיל (סוס"ד) בנוגע לכללות ענין ירידת הנשמה), כיון שע"ז נשלמת הכוונה דדירה בתחתונים, שזהו מה שנפעל ע"י עבודת הקרבנות במשכן וביהמ"ק, בית לה' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות (כמ"ש הרמב"ם בהלכות בית הבחירה³⁶), עליו נאמר³⁷ (שאע"פ) שהשמים ושמי השמים לא יכלכלוך (מ"מ) אף כי הבית הזה (בניחותא³⁸), שהוא בית ודירה לו ית', ובאופן שע"י חלונות שקופים אטומים³⁹ הרי זה נמשך בכל העולם כולו.

ז) ועד"ז ישנם כל הענינים הנ"ל גם משחרב ביהמ"ק, שהרי השליטה על הביהמ"ק היתה רק על העצים ועל האבנים⁴⁰, אבל הענין דושכנתי בתוכם⁴¹, בתוך כל אחד ואחד⁴², הרי הוא קיים. וכיון שהתורה היא נצחית⁴³, ישנם כל ההוראות באופן נצחי בכל מקום ובכל זמן, בעבודה בקשר למקדש הרוחני שישנו בכל אחד מישראל בתוכו פנימה.

(39) מלכים-א ו, ד. מנחות פו, ב ובפרש"י

שם. ויק"ר פל"א, ז. תנחומא תצוה ו. בהעלותך

ב.

(40) ראה איכ"ר עה"פ ד, יא.

(41) תרומה כה, ח.

(42) ראה אלשיך עה"פ. ראשית חכמה

שער האהבה פ"ו קרוב לתחילתו (ד"ה) ושני

פסוקים). של"ה סט, א. רא, א. שכה, ב. שכו,

ב.

(43) תניא רפי"ז.

(31) כד, סע"א ואילך.

(32) ויקרא א, ט. פינחס כה, ח.

(33) תו"כ ופרש"י ויקרא שם. ספרי

ופרש"י פינחס שם.

(34) ראה יבמות סג, א.

(35) לקו"ת פינחס עו, א. ובכ"מ.

(36) פ"א ה"א.

(37) מלכים-א ח, כז.

(38) ראה סה"מ תרמ"ג ע' פז ואילך. ועוד.

וכן בנוגע לענין דמחצית השקל, שכל אחד מישראל עובד עבודתו בכל עשר כחות נפשו, ותנועת העבודה שלו היא באופן שיודע שזהו רק מחצית השקל, ושלמותו באה עי"ז שמחצית השקל נעשית תרומה (מלשון הרמה⁴⁴) להוי', ועי"ז ה"ה מתייחדת עם העשר ספירות שלמעלה, באופן שנעשים ענין אחד, שקל הקודש. וכל זה נעשה ע"י עבודת כאו"א בלימוד התורה וקיום המצוות, ובהקדמה לזה – ענין התשובה (כלשון המשנה⁴⁵: תשובה ומעשים טובים), כמ"ש⁴⁶ והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה, והיינו, שעומד בתנועה זו בהיותו נשמה בגוף, כפי שהגוף נמצא בעולם התחתון, והנשמה נמצאת בגוף, ושם עושה דירה לו ית' בתחתונים, החל מהשלימות של המקדש הרוחני, שזהו"ע דושכנתי בתוכם, בתוך כל אחד ואחד. וזה נעשה הקדמה קרובה וכלי להמשיך בעגלא דידן את בנין ביהמ"ק במקומו וקיבוץ נדחי ישראל⁴⁷, עי"ז שבנ"י מקבצים נצוצי הקדושה המפוזרים בכל מקום ומקום, כאשר אחד מכם גולה לברכרי' ואחד מכם גולה לסרמטי⁴⁸, ומברר כל הניצוצות שבמדינה ההיא, ומקבצם אל אלופו של עולם.

ח) וזהו גם הענין שבאחד באדר משמיעין על השקלים, כמבואר בהדרושים¹¹ שאדר פירושו א' דר, והיינו, שהאל"ף, אלופו של עולם, דר כאן למטה, אלא שענין זה יכול להיות כפי שהוא בכללות ימי אדר שהענין דא' דר אינו בגלוי וברעש (מיט אַ שטורעם), ובזה ניתוסף באחד באדר, שבחי' אחד מאיר באדר, שאז הענין דא' דר הוא בגלוי. וענין זה קשור עם עבודת האדם שבאחד באדר משמיעין (כהפירוש וביאור ופירוט שזהו באופן דמכריזין) על השקלים⁴⁹, והיינו, שפועלים את ענין השקלים כפי ששייך בזמן הגלות, וזה נעשה הכנה קרובה לקיים בקרוב ממש מצוה זו כפי שהיא מן התורה, ולאח"ז להביא הקרבנות בביהמ"ק השלישי, בביאת משיח צדקנו, בקרוב ממש.

44) ראה זח"ב קמו, א. אוה"ת תרומה ס"ע אישנה ואילך. סה"מ תש"ט ע' 150.
 45) אבות פ"ד מי"א. ועוד.
 46) קהלת יב, ז. וראה לקו"ת ר"פ האזינו.
 47) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"א. שם ה"ד.
 48) שהש"ר פ"ב, ח.
 49) באוה"ת שם: "כאשר נת' שעשרים גרה השקל זהו ב' יודי"ן של האלף".

הוספה

בייה, חייי כסלו תשי"ט
ברוקלין

הווי"ח אי"א נו"נ וכו' מוה' ... שי

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארוך נתקבל מכתבו פי"נ,

ובעת רצון יזכירו את כל אלה שכותב אודותם על הציון הקי' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע כאו"א להמצטרך לו מתאים לתוכן כתבו.

ובמ"ש שמתנצל על ואחר עד עתה, תקותי שההתנצלות היא כמו שכתוב בזה [עם לבן גרתי] ולכן אחר עד עתה, ז.א. מפני עניני תורה וכו', כיון שבעניני קדושה תמיד יש מקום להוסיף עוד ובנקודה הפנימית הפצת המעינות עד שיגיעו גם חוצה.

במ"ש לאחרי זה, כי [אם] יבטיחו לו רפוי"ש מו[כ]ן לתת בל"נ סכום הגון, מובן שסגנון כזה אינו מתאים כלל, ועי"פ מה ששמעתי מכ"ק מו"ח אדמו"ר אחרת צריכה להיות הנהגה בענינים כאלו, כי אעי"פ שאמרו רז"ל, שהנותן סלע ע"מ שיחי' בני הרי הוא צדיק, הרי אינו שמהפך הסדר ונותן הסלע לאחרי כן.

ויהי רצון שיבשר טוב בכל ענינים האמורים, נתינת צדקה ברוחניות בשופי ז.א. הפצת המעינות צדקה ברוחניות וצדקה גשמית כפשוטה.

בברכת חג הגאולה.

ואחר עד עתה .. [עם לבן גרתי]: וישלח לב, ה [וראה פרש"י שם].
שאמרו רז"ל, שהנותן סלע ע"מ שיחי' בני הרי הוא צדיק: פסחים ח, סע"א ואילך. וש"נ.

לעילוי נשמת

הבחור התמים **אורי ניסן** ע"ה

בן – יבדלח"ט –

הרה"ת ר' **מנחם מענדל** וזוגתו מרת **אסתר** שיחיו

גורארי'

התייגע בלימוד התורה נגלה וחסידות ובעבודת התפלה
הצטיין באהבת ישראל ועסק במבצעים למלא רצון הרבי
נקטף בדמי ימיו בחג הפורים ה'תשע"ה

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס על ידי ולזכות משפחתו
שיחיו לאורך ימים ושנים טובות